

A HUSVÉTI ÖRÖM ISTEN CSALÁDJÁBAN

Módszertani megjegyzések a film vetítéséhez:

Ez a film az általános iskola negyedik osztálya számára készült. Kettős célja van: folytonosan keresi a közeledést Isten gyermekeinek a családjában, amelyet a z Ur a templomba gyűjt össze az Eucharisztia ünneplésére és az emberi családban. Éppen az a cél, hogy megmutassuk: Isten tevékenysége nem idegen a való életben, a vallásosság nem jelenti szükségszerűen, hogy kilépjünk az emberi valóságból, egyébként a vallás világa fiktív világgá válik, amelynek nincs az életre befolyása, mert csak az absztrakt ismeretekre szorítkozik.

A hitoktatónak legyen gondja annak az eszmének meggyökereztetésére, hogy teljes életet kell élnünk, valamely emberi család tagjaként saját a dottságainkban, a belőle fakadó minden következménnyel együtt /szeretet, a szülők tisztelete, engedelmesség, a testvérek szeretete, a nagylelkűség a megbocsátásban,/ egyben azonban beletartozunk azok sorába is, akik tudják, hogy Isten gyermekei családjának is tagja.

A hitoktatás tudatosabbá teszi ezt az odatartozást, az Eucharisztia vétele pedig táplálja, így "kedvet" kap a gyermek, hogy az Egyházhoz tartozzék, és részt vegyen az életében, amint szívesen tartozik ehhez az adott emberi családhoz is, és benne éli naponta az életét.

=====

A HUSVÉTI ÖRÖM ISTEN CSALÁDJÁBAN .

2. Jézus beszél tanítványaihoz.

Amikor tanítását megkezdte, Jézus mindenfelé körüljárt választott embereivel, akik követték a hívását és mindent elhagytak, hogy követőivé váljanak. Ők voltak az apostolok. Jézus gyakran beszélt velük amikor magukban voltak, beavatta őket minden tervébe. Vele voltak mindig és magukba fogadták szavait.

3. A nép indul a templomba.

Később, miután leszállott a Szentlélek, az apostolok megkezdtek Jézus parancsának valóra váltását: "Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot minden embernek."

Jézus tanítványai így folyamatosan gyarapodtak a világ minden részén és ez ma is folytatódik. És ma is, miként egykor az apostolok Jézus köré gyűlnek, hogy hallgassák szavát és vele együtt kérjék az Atyát. A gyülekezés különleges helye a templom. Itt valamennyien együttesen alkotják Isten nagy családját.

4. Isten kis családja.

Hasonlóan gyülekezik össze Isten kis családja minden házban. Minden keresztény család az együttlét, a szeretet, a kölcsönös segítség örömét tükrözi, amelyek annak a nagyobb közösségnek is az ismertető jegyei, amely a templomban tevékenykedik.

5. Isten "csodáinak" az olvasmánya

A templomban mindenekelőtt azért gyűlik össze Isten gyermekeinek a családja, hogy a mennyei Atya szavát hallgassa. Az eucharisztikus szertartás alatt az Ur beszél gyermekeihez az olvasmányok által. A hívek tetszéssel és örömmel hallgatják, amint egykor Jézus beszédét hallgatták a tömegek.

6. A pap homiliában magyarázza az olvasmányokat.

A pap, Jézus nevében, megmagyarázza az olvasmányokat; Ugy tűnik, mintha az apostolok szavát hallanák, akik így kérlelik Jézust, miután elmondott

gy példabeszédet : "Magyarázd meg nekünk ezt a példabeszédet". Jézus pedig türelmesen megmagyarázza nekik. Így cselekszik a pap is, miután meghallgatták a mise olvasmányát.

7. ... amelyek megmutatják az üdvösség útját.

Mit mondanak a szentmisében az olvasmányok? Elbeszélnek valamit Isten útjának csodáiról, amelyekkel üdvözíteni akarja az embereket. Egyesek a családról szólnak, mások áttekintik annak a nagy családnak a múltját és jövőjét, amelyhez tartozunk: az Egyházért. Ime tehát: ha komolyan elmélkedünk, öröm tölt el bennünket.

8. A gyermekek édesapjuk körül, aki lapozza a családi albumot. Valójában olyan az, mint amikor az édesapa, gyermekeitől körülvéve lapozza a fényképalbumot, amely bemutatja az egész család történetét. A szülők eljegyzését, házasságukat, megszületett első gyermeket, majd a többieket, keresztelésüket ... a fiuk pedig örülnek, hogy haligathatják édesapjukat, amint a különféle ünnepi alkalmak részleteit beszéli el.

9. "Imádkozunk" /A pap imára szólítja a népet/

Isten csodái azért érdekelnek minket, mert üdvösségünket mutatják. Láttuk -
ra eltelik szívünk megfeszítettségével és szeretettel. A pap ekkor imára szólít minket: mi pedig szívesen egyesítjük könyörgésünket a pap imájával, hogy hálát adjunk az Atyának ekkora jóságáért.

10. "A mi Urunk Jézus Krisztus által ... "

Velünk együtt láthatatlanul, de valóságosan él és imádkozik Jézus Krisztus. Miután meghalt a kereszten, hogy kibékítsen minket az Atyával, általa jutnak el imáink Istenhez. A liturgia ezért minden könyörgést e szavakkal végez: "A mi Urunk Jézus Krisztus által, A Te Fiaid által, aki Veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten mindörökké." És mindnyájan csatlakozunk hozzá e szóval: Amen."

11. Étkezés előtti ima.

Ugyanazt az imát mondja el minden keresztény család különféle körülmények között, mint például az étkezés előtt, hogy hálát mondjunk az Urnak a nekünk adott javakért; vagy lefekvés előtt, hogy vele fejezzük be a napot.

12. Hozzuk ajándékainkat /két leányka bemutatja az ostyát és a bort./

Isten, aki elhalmoz minket ajándékaival, jóságában megengedi, nekünk a viszonzást: ez a mise felajánlásának a pillanata. Az egész közösség képviselőiben a jelenlevők közül néhányan az oltárhoz viszik mindenkinek jelképes "felajánlását";

13. Kenyér és bor....

A kenyér és bor és a víz szolgál az áldozat számára; a tömjén ájtatosságunkat jelképezi, a gyertya azt célozza, hogy jelenlétünk eleven és hatékony legyen.

14. ... amelyek átváltoztatásakor Krisztus testévé és vérévé válnak.

Ezek a felajánlott dolgok azokból valók, amelyeket mindennap eszünk, a szentmisében pedig Jézus testévé és vérévé válnak. Jézus a mi kicsiny dolgainkat veszi igénybe, hogy megvalósítsa szentségi jelenlétét.

15. "Vegyétek és egyetek belőle mindnyájan ... "

A pap megismételte Jézus saját szavait: "Vegyétek és egyetek belőle mindnyájan, mert ez az én testem." Mielőtt pedig táplálékul nyújtaná Őt nekünk megismétli Keresztelő János szavait, amelyekkel bemutatta Jézust a tömegnek: "Ime az Isten Báránya, ime, aki elveszi a világ bűneit." Mi pedig, mint valami nagy családban egyesülve, valamennyien mind ugyanazt a kenyeret esszük, amely Jézus teste.

emlékeztessünk, hogy az áldozáskor Jézus bennünk van, az átalakulás nagja Jézus szívével vagyunk képesek szeretni az Atyát és testvéreinket.

16. Az apa megtöri gyermekének a kenyeret.

Az emmauszi két tanítvány "kenyértöréskor" ismerte fel Jézust. Minden keresztény családban, amikor összegyűlnek, hogy együttesen egyék ugyanazt a kenyeret, szükséges, hogy Jézusra gondoljanak, aki Isten valamenyi gyermekének készítii táplálékul testének kenyerét.

Az Eucharishtiában Jézussal együtt Isten gyermekeinek érezzük magunkat. A mennyei Atya iránti gyermeki érzületre nevelünk, az a saját apa iránti érzelemben valósul meg.

Szükséges még megjegyeznünk, hogy az Atya akarata: minden embernek legyen ennivaló kenyeke. Nem izlelhetjük saját kenyerünket örömmel, ha nem foglalkozunk szeretettel azokkal, akiknek nincs meg.

17. Béke veled ... "

Amikor Jézus feltámadása után belépett az utolsó vacsora termébe, így köszöntötte apostolait: "Béke veletek!" A liturgikus gyülekezet, amely a misében megújította Jézus halálát és feltámadását, ugyanazokkal a szavakkal ölelkezik össze: "Béke veled!"

18. Együtt a család.

Jézus békéje tölt el minket keresztény családot. A szülők egymás iránti szeretetét, a szülőknek gyermekeik iránti, a gyermekeknek szüleik iránti és egymás iránti szeretetét a hit táplálja, ez nemesíti meg mindegyiküket a többiek szolgálatára. Mindegyikötöknek az a feladatuk a családban, hogy árásszátok szét és tartsátok meg benne Jézus békéjét és szeretetét.

19. "Áldjon meg Benneteket az Atya és Fiu és Szentlélek Isten."

Ezt a békét az áldás pecsételi meg, amellyel a pap elbocsájtja a gyülekezetet: "Áldjon meg benneteket a mindenható Isten, az Atya, a Fiu, és Szentlélek!"

20. Krisztus áldása kísér minket

Maga Jézus az, aki az Atya nevében megáld mindenkit, akik az Ő nevében gyűltek össze és az Ő nevében imádkoztak.

21. ... miközben kimegyünk a templomból.

Most mindnyájan, férfiak és nők, nagyok és kicsik, kimennek a templomból, szívélyesen köszöntik egymást, és távoznak, szívükben őrizve az örömet, hogy egy kis időt együtt lehettek tölthettek el, és készülve a következő vasárnapi találkozáshoz.

22. Krisztus a társunk örömlünkben.

Az Istennel való kapcsolat szeretetével eltöltve, örül a keresztény lélek ez megnyilvánul szórakozásában, sportolásában, ünnepi énekeiben.

A szentmise ünneplésében Jézus nagy győzelmére emlékezünk. Szeretettől halálra adta magát és új életre támadt fel. A keresztények mindig győzni akarnak vele együtt, mindent szeretettől cselekedve.

23. A napi kötelességeinkben.

A szeretet és béke érzületével végezzük pontosan napi kötelességeinket, még ha olykor talán súlyosak is egy kissé.

24. Szolgálatban.

S az örömet nem tarthatjuk meg csupán a szívünkben: megnyilvánul ez kifelé is, mindenek előtt abban a jóleső érzületben, ha valakinek szolgálatot tehetünk. Így az a szeretet, amely egyesített minket az eucharisztikus cselekményben, az élet cselekményének szeretetévé válik.

+++++ ++++++